

mast ühtegi siüd letonud maid ausaefs
ja truits tedda tunnud, fest pāwast, Eui
ta neist ãrrakargand, sūt pāwast sadie.
Sepārrast ladan ma wissiste et ta föd.
Dimisses meile surefs kassuks saab olla,
fest ta issi ja keik ta mehhed on fugge-
mad ja julged sōamehhed. Agga Würs-
tide melest ei maßsand jē ðonne middagi,
nemmad said wågga kurjaks, ja ütlesid
Añisile: Lasse se mees taggast miñna, et
ta saab jálle omma paika, kus ülle sa
tedda üllewatajaks ollod pannud, et ta
ei sa meiega sotta alla tulla. Mõtle
isse järrele, Eui ta ñas meie wastasefs
lähhab, mis suurt kahjo ta meile wolfs-
tehha. Ons ta sūt sadie omma issan-
da wiibha al olnud; siis on praego par-
ras aeg ta ëä, temmaga sõbrats
jálle saa, fest misga wolfs ta en-
nast omma issanda melepārralissefs teh-
ha paremal wiil, Eui et ta meie ja
meie

meie meeste pead ta ðatse sadab ja
tedda aitab, meid mahhalðma. Et ta
wahhu mees on, sedda teamhe kül, agga
efs sa ei tea, et ta ennast nisuggusefs
keige ennamiste meie wasto on näitnud?
Ees ta olle mitte se Tawet, kellest ta
omma rahwas riddastikko wastastikko
laulsid ja ütlesid: Saul on omma tub-
hat ja Tawet omma kūme tubhat mah-
halðnud. **Sepārrast** sata tedda letist
õrraminnema.

Kui mūud Añis ei woind ühtegi en-
nom parrota; siis kutsus ta Taweti ja
ütles ta wasto : Ni tðeste, Eui Jého-
wa ellab, siuna ollod ðiglane, ja se on
mo melest hea, et sa mõnnoga ollod leti
tuinud, fest ma ei olli suss ühtegi kurja
leidnud, fest pāwast, Eui sa mo jare tul-
lid tānnapāwanı. **Sepārrast** nāñsin
srinra heamelega, et sa mo juce leti
jāufsid; agga nende Würstide meiest ei
X 3